

Hude Andrej (1939), orodni telovadec

Andrej je bil živahen otrok, ki je odraščal na Placu, najraje pa se je igral » na ravninci«, pri vhodu na Loški grad. Gibalno je bil zelo spreten in kmalu je začel tudi smučati in skakati. Trinajstleten je leta 1952 prišel v TVD Partizan, kjer ga je sprejel Stane Osovnikar, kmalu pa je prišel v vrsto Janeza Kalana, ki je z vrsto zelo resno delal.

Andrej je hitro napredoval in čez eno leto je že tekmoval v Kranju, kjer pa so bili Jeseničani boljši od Ločanov.

Leta 1955 je Andrej odšel v srednjo šolo v Ljubljano in začel vaditi na Taboru, ki je bil blizu internata. Postal je član vrste Tabora in že leta 1956 tekmoval v 1.razredu. Dober je bil na tekmi v Mariboru in svetovali so mu, da je šel v Narodni dom, v študijsko telovadnico, kjer jih je vodil Janez Gregorka. Andrej je bil v vrsti skupaj s tedaj najboljšimi, z Mirom Cerarjem, Vertačnikom in Capudrom.

Treningi so bili večkrat tedensko po 4 ure v večernem času, kar je bilo za Andreja ob šoli težko.

Leta 1957 se je Andrej vrnil v Partizan Škofja Loka in vrsta Pogačnik Tone, Klemenčič Miloš, Šifrer Franc, Andrej Hude je tega leta na državnem prvenstvu v Osijeku osvojila 2. mesto, Cerar pa je dosegel prvo zmago na državnem prvenstvu. Andrej se s te tekme spominja ostrega spopada Cerarja s Hrvatom Čaklecem, ob tem pa je bila tudi publika zelo navijaška. Cerarju pred tekmo niso hoteli očistiti droga in ko je to nato storil Andrej, ga je hrvaški navijač nadrl, češ kaj pa pomagaš temu zlodeju, ki bo zdaj 8 let prvak... Andrej je po tekmi v Osijeku treniral še pol leta, nato pa je zaradi šole in tudi zaradi utrujenosti tekmovalno orodno telovadbo opustil.

Po intervjuju Ivana Križnarja z Andrejem Hudetom 1.2015

zapisal Marjan Luževič